

Reseberättelse Temaresors Nordthailands Pärlor

Den 26 november 2006

Reseledare för Tema: Per Sundberg
Lokalguide i Nordthailand : Khun Wat

Dag.1

Avresa från Skandinavien med bekväma Thai Airways. Flygbolaget är Asiens fjärde största efter de japanska jättarna JAL och ANA och sedan Singapore Airlines. Här fanns gott om benplats. Man känner en smak av Thailand redan när personalen möter på Thai. Deras fina service och mjukhet ger en försmak på det fantastiska "fria landet" som namnet Thailand betyder. Namnbytet från Siam till Thailand ägde rum 1939.

Dag.2

Ankomst till Bangkok, 12 miljonersstaden som är "det leende" landets huvudstad. Bangkok som nav för all industrialisering och för utbildning. Gruppen landade på gigantiska Suvarnabhumi flygplats som öppnade 28 september i år. Dessvärre var ingen lokalguide på plats för att möta så det första intrycket blev onödigt kaotiskt. Vi på Temaresor ber så väldigt mycket om ursäkt för detta misstag!

Det finns ingen motsvarighet till Bangkok betydelse för Thailand i Sydostasien, här finns pengarna samlade. Staden är ca 40 gånger större än den nästa största staden i landet. Thailand är ungefär lika stort som Frankrike och har en befolkning på 64 miljoner 2006. Vidare med flyg till Phitsanulok klockan 16:20, en flygresor som tog ca 45 minuter. Resan gick över Thailands risbod. Landet producerar ca 25 miljoner ton ris per år, nio miljoner av det går på export. Som basföda är ris jordens viktigaste sädeslag, särskilt i Syd- och Östasien, där det utgör huvudsaklig föda för merparten av befolkningen. De risproducerande länderna i Asien svarade under perioden 1994-98 för drygt 91 % av världsproduktionen. Ris omtalas i Sverige tidigast i räkenskaperna från gravölet efter heliga Birgittas far 1328. Risgrönsgröt omtalas första gången 1542 (i Malmö). Hos allmogen började under 1700-talet "vitgröt" ersätta rågmjöls- och korngrönsgröt vid finare kalas.

Phitsanulok ligger precis i centrala Thailand och det som är inkörsporten till norr. I Provinsen bor 870 000 människor och i staden Phitsanulok bor det strax under 100 000. Phitsanulok som staden också kallas är en av Thailands allra äldsta städer och byggdes för över 600 år sedan. Arkeologiska fynd visar att det fanns bosättningar här för allaredan 4000 år sedan. Under Sukothaieran 1238-1378 styrdes staden av Sukothaikungarnas prinsar. Phitsanulok var sedan huvudstad en period(1463-1487 dvs. under Ayuttaya perioden). Staden var födelseplats för en av Thailands stora nationalhjältar, Naresuan. Han styrde här åren 1590-1605 och är en av landets stora frihetskämpar. Han satte stopp för Burmesiskt styre i Thailand.(Thailand var under en period på 1500-talet ockuperat av Burma). Naresuan var kungason och växte upp i Burma där han var gisslan till den burmesiske kungen. Han lärde mycket om burmesisk kultur och blev en duktig krigare och blev

kungens egen adoptivson. Men efter en rivalitet med den burmesiske kronprinsen hamnade han i problem. Prinsen ville mörda honom. Detta försök ledde i sin tur till att Naresuan som dåvarande vassallkung i Phitsanulok startade krig mot denne och dödade honom i en berömd duell på elefant 1593. Han förklarade sedan Ayuttaya självständigt och fritt igen.

Som hämnd för kronprinsens död dödades Naresuans syster Supan i Burma.

När burmeserna körts ut från landet en annan gång 1767 gjorde de styrande i Phitsanulok ett nytt försök att få staden till huvudstad men misslyckades, Taksin av Thon Buri stoppade detta.

Efter incheckning på Topland och en timmes återhämtning så tog vi bussen ett kort stycke ned till Nan floden för att inta vår middag där.

Den här floden börjar i en provins med samma namn och tillsammans med floderna Yom, Ping och Wang bildar den Chao Praya kungarnas flod som är Bangkoks livsnerv.

Phitsanulok är den enda stad i Thailand där det är lagligt med husbåtar. Så sent som på 1930-talet skulle man ha kungligt tillstånd för att få bygga på land.

Dag.3

Dagen inledde med ett besök på ett av Thailands viktigaste tempel. Templet Wat Yai¹ rymmer "Den Segerrika Buddhan". Just nu var det tempelmarknad i området.

Den är en av fem buddhor som tillverkades någon gång mellan 1398-1419 då Mahadharmaraja den III styrde i Sukothai. Rikets näst sista kung innan det erövrades av Ayuttaya.

En vitklädd vandrare dök upp och hjälpte till med gjutningen av den här buddhan som är alldeles speciell med sin drakgloria ovan det ovala mildt leende ansiktet. Den har välvda ögonbryn spända som pilbågar och håret tvinnat i fina lockar av hårknutar. Den svarta bakgrunden med änglar gör sitt för att förstärka intrycket av Buddhan. I marmortemplet i Bangkok finns en annan av dessa fem buddhor. Buddhan var kung Chulalongkorns favoritbuddha, han kunde sitta i timmar och meditera framför den här buddhan som skall ha gråtit blod när Sukothai erövrades av Ayuttaya. Själva viharn, dvs. det som är den allmänna delen av templet har italienskt marmorgolv, dörrarna från 1796 har pärlmorsinläggningar mot svart bakgrund och på väggarna finns Jataka dvs Buddhas liv berättat. Pelarna är lackade och förgyllda med bladguld.

Inne i templet finns också en staty av Naresuan, hans bror och hans syster.

Den khmeriska stil som är på tempeltornet utanför kallas för en *prang*, det är den enda del som finns kvar av det gamla templet uppfört på 1400-talets mitt.

Prangen liknas vid en lotusblomma som slutit sig om natten.

Så tog vi bussen för att köra mot Sukothais historiska park. Det var här det en gång började.

Detta är den thailändska historiens riktiga startpunkt. I ett minitåg färdades gruppen runt för att beskåda ruinerna av lyckans gryning som Sukothai betyder.

Thailands landsfader Ramkhamhaeng var inte grundaren av detta rike men det var han som gav Thailand ett alfabet samt gjorde Theravadabuddhismen till statsreligion.

Sukothai grundades annars i och med två thaihövdingars uppror mot khmererna år 1238.

Lokalguiden Wat visade stolt upp den thailändska historien innan vi drog vidare mot Pailyn hotell för lunch, här fanns allehanda nordthailändska specialiteter såsom curry soppan Khao Soi och papayasalladen som kan vara hur stark som helst. Allt beror på hur många bitar av "musskits chilin" man vill ha i.

Desserterna är söta och goda i Thailand, detta eftersom maten är förhållandevis stark. Då vill man ha något sött efteråt. Kokosmjölk är ett vanligt inslag.

Den thailändska kungen bilder och porträtt satt lite här och var. Det är ju snart kungens födelsedag.

Man har en enorm respekt för monarkin. Thailands nuvarande kung Phumiphon Adunyadet föddes i Cambridge Massachusetts USA måndagen den 5 december 1927. Hans far, prins

¹ Betyder det stora fantastiska templet.

Mahidon Adunyadet av Songkhla, studerade då medicin vid Harvard University. Han var i sin tur son till Chulalongkorn. Två år senare, då prins Mahidon praktiserade som läkare på ett sjukhus i Thailand, avslutades hans karriär av hans plötsliga död.

Phumiphon var då inte fyllda två år. Prins Mahidon betraktas som fader till den moderna thailändska medicinen. Fem år efter sin mans död tog hans änka, Phra Srinagarindra Boromarajonani, sin dotter Galyani Vadhana och sina två söner, Anantha Mahidol och Phumiphon Adunyadet, och bosatte sig i Lausanne i Schweiz. Phumiphon hade då nyligen börjat skolan. Själva hade hon varit sjuksköterskeelev vid Simmons College i Boston. Barnen växte upp i Schweiz och prins Phumiphon studerade i sin ungdom bl.a. engelska, franska och tyska och fortsatte sina studier vid Lausannes universitet.

När kung Phrachatipok abdikerade i 1935 blev Phumiphons äldre bror, Anantha Mahidon, utnämnd till kung 9 år gammal. Men med undantag av en kort visit förblev familjen i Schweiz under andra världskriget. Sedan dog ju kung Anantha under mystiska omständigheter och detta betydde ändrade planer för prins Phumiphon då han utsågs till ny tronföljare. För att förbereda sig på sitt kommande liv började kungen att studera juridik vid Lausannes universitet. Han bodde tillsammans med sin syster och mor i en villa vid Lemansjön. På sin fritid sysslade han med fotografering, jazzmusik och sportbilar. Den 19 juli förlovade sig kungen med prinsessan Sirikit Kitiyakara. Detta skedde i London på Sirikits 17-års födelsedag. Hon var dotter till den thailändska ambassadören i Paris, prins Nakkhatra. Sirikits titel var då Mom Rachawong Sirikit. Hennes faders fullständiga namn och titel var prins Chandaburi Suranath (M.C. Nakkhatra Mangala Kitiyakara). Moderns namn var Mom Luang Bua Kitiyakara. Prins Chandaburi Suranath var tredje son till prins Chandaburi Nurunath och prinsessan Absarasman Kitiyakara.

Tidigt i 1950 återvände kungen till Thailand med det danska skeppet "Selandia". Kungen och Sirikit gifte sig den 28 april 1950 och han kröntes den 5 maj 1950. Därefter återvände han till Schweiz för att studera vidare, innan han beslöt sig för att återvända till Thailand för gott i 1951. Kungen valde palatset Chitrlada som residens. Kungen och drottningen har fått fyra barn; prinsessan Ubon Ratana, född den 5 april 1951 i Lausanne Schweiz, prins Vajiralongkorn född 28 juli 1952 i Bangkok, prinsessan (Maha Chakkri) Sirindhorn född 2 april 1955 i Bangkok och prinsessan Chulabhorn född 4 juli 1957 i Bangkok. Vajiralongkorn är kronprins och Sirindhorn kronprinsessa.

Genom sin starka ställning har kungen haft en stabiliserande och sammanhållande inverkan på landets befolkning. Kungaparet har besökt stora delar av landet och får alltid ett entusiastiskt mottagande av folket. Detta beror till stor del på att de inte dragit sig för att göra strapatsrika och ansträngande resor och bl.a. besöktes landets nordliga bergsstammar. Kungen har varit väldigt angelägen om att få löst de problem som bergsfolken i norr dragits med. Dels genom att förbättra deras levnadsstandard, minska skogsskövlingen och att få stoppat narkotikatraffiken i området. Bergsstammarna i norr bränner nämligen skog för att få nya marker då de gamla blivit utarmade. Dessutom odlade de tidigare mycket opium som på illegal väg nådde Bangkok och utlandet. Kungen har försökt förmå bergsfolken att odla alternativa grödor såsom sojabönor, frukt, kaffe och jordgubbar. Kungaparet har dessutom upprättat fonder för att främja återuppbyggnadsarbetet och katastrofbistånd vid eventuella naturkatastrofer och bränder.

Sitt folks hälsotillstånd intresserar sig också kungen för i hög grad. På sina resor runt om i landet har kungen alltid medicinsk personal med sig som behandlar folk där han drar fram. Dessutom har han arbetat med att starta välutrustade mobila läkarteam. Där det var svårt att ta sig fram med fordon på hjul fanns alltid en båt med full utrustning till rådighet. Drottningen är för övrigt president för Röda Korset i Thailand. Den verkställande makten ligger hos regeringen, vilken är ansvarig inför Nationalförsamlingen, som har den lagstiftande makten och består av två kammare: en senat med 270 ledamöter och ett representanthus där antalet mandat varierar med folkmängden.

Dag.4

Bussen körde förbi banan och kassavaplantager² ut på stora vägen och i riktning mot Sangkhalok. Här inledde vi dagen med att se närmare på celadon keramik. Den grågröna färgen kommer från hur man blandar upp glasyren med aska och när en reduktion av järn äger rum på grund av syrebristen i den 1250 grader varma ugnen pressas denna speciella färg fram. Den påminner asiaterna om jade som är deras favorit sten över allt annat. Porslin kan liknas vid silver men celadon är som smaragdjadén.

Här finns ett antal gamla ugnar som övergavs mystiskt under Sukothai eran.

I några av dem brändes keramik när de övergavs. Vad var orsaken till detta plötsliga uppbrott? Svämmade den närliggande floden Yom över eller vad?

Keramikerna har naturmotiv, exempelvis fisken är otroligt vanlig, liksom en barbröstad kvinna med ett barn i sin famn och med munnen full av betel.

Ville man kunde man köpa med sig en liten souvenir här ifrån. Det var löjligt billigt!

Så kom vi till Sathorns sarongmuseum, här fanns saronger från hela centralslätten och norra Thailand. En idogen samlare har skapat detta museum där också en sarong sydd med guldtråd finns att beskåda. Ägarens dotter bar denna på sitt bröllop, hon kunde inte sitta ned under hela festen.

Det var en rätt intensiv körning idag och jag tog chansen att prata av mig en del om Thailand.

Upp till var och en om man ville sova eller lyssna, sedan skulle vi ju färdas så mycket i minibussar. Ibland säger man att thailändarna ler och ber och äter. Det ligger mycket i det. När man frågar hur någon mår frågar man om de är mätta! Man pratar hela tiden om mat ungefär som vi talar om väder, i Thailand är väderleken mindre intressant. Trettio eller trettiofyra grader, vem bryr sig?

Religionen, andetron blandat med buddism och hinduism genomsyrar hela livet. Exakta tider som munkar eller lärda män bestämmer för bröllop och ceremonier skall följas. Det är de gånger i livet som thailändarna bryr sig om tid.

Annars dominerar uttrycket, *Mai Pen Rai* som enkelt översatt betyder det gör inget eller det ordnar sig.

Ett bröllop skall gärna börja på ojämnt klockslag och när ett barn föds så klockar fadern tiden. Vad gäller datum eller år var det i vart fall förr i tiden mindre viktigt. Många äldre thailändare vet inte hur gamla de är men de vet vilken tid och veckodag de är födda.

På mitt eget bröllop skulle vatten ceremonin då man håller välsignat vatten över brudparet och lyckönskar dem börja klockan 08.19. Problemet var bara att bestämma vilken klocka som gällde! Leendet avväpnar, dämpar konflikter. Det kan också komma i situationer när man tycker något är pinsamt men på det stora hela ler thailändarna för att man mår bra av att le och andra mår bra när man ler till dem. Ett smil räddar dagen!

I Thailand är familjen de man kan räkna med för sin välfärd, statsanställda har en viss trygghet men annars är det upp till företag själva att princip bestämma vilka förmåner de anställda skall ha. Thai Rak Thai, thai älskar thai, partiet som styrde fram till nyligen har infört vissa enklare reformer med ett 30 Bahts system för sjukvård samt att varje person betalar in en summa till en fond som skall hjälpa dem om de mister arbetet eller behöver sjukvård och så att de får pension. Allt är i en uppbyggnadsfas dock, den Thailändska ekonomin rusade iväg under 1990 talet för att krascha fullständigt och sedan hämta sig och mogna men välfärdstänkandet har kommit in sent. Landet är fortsatt ett land som är på gränsen till att vara ett nytt industrialiserat land, ambitionen är att år 2020 skall man ha blivit ett I-land.

En vanlig lön i Thailand varierar mellan 5000- 15000 baht per månad d v s mellan 1000-3000 kronor.

Skatt betalar man om man tjänar över 100 000 baht per år. Den är progressiv och börjar på 5%.

² En slags rotfrukt, man gör stärkelse av den bland annat. Tapioka kallas den färdiga produkten. Den kan också rostas till en slags potatiships.

Många västerlänningar förvånas över hur stort inflytande kvinnor har i Thailand. Svenska Sida har exempelvis tagit bort jämlikhetsstöd och utbildning om detta från Thailand tack var att kvinnorna redan har en så stark position.

Rösträtt för kvinnor fick man i Thailand 1932, (i Schweiz på 1970 talet bara som en jämförelse.) Kvinnan har traditionellt sett ansvarat för hushållets ekonomi och mannen har fått finna sig i att överlämna sin lön till frun varje månad. Historiskt handlar det delvis om det faktum att män var sällan hemma. De var ute i krig eller jagade och man kunde inte vara säker på att de återkom hem. Men kvinnor i Thailand jobbar lika mycket som männen om inte mer. I sju av tio av landets största exportföretag så är majoriteten av de anställda kvinnor. Bland lägre civila tjänstemän är också majoriteten kvinnor. Många är utexaminerade fler kvinnor än män från högre utbildning. Kvinnorna är dock underrepresenterade på högre poster framförallt inom politiken. Däremot finner vi flera i chefs position på större företag, hotellkedjan Dusit och supermarketkedjan The Mall är bara några exempel. Kvinnor anses besitta ett större ekonomiskt tänkande än män. Något som bara vore löjligt att ifrågasätta, så är det ju!!!

Många thailändska kvinnor är dock frustrerade över deras mäns beteende, de thailändska männen spelar för mycket, dricker för mycket och så är de otrogna.

Över tre fjärdedelar av männen går regelbundet till prostituerade och de flesta gör sin sexuella debut på det sättet. Statistiken är extremt hög men bekräftas av flera källor.

Vi tog och stannade till vid en bensinstation för toalett och bensträckning.

Bensinen är dyr i Thailand idag, ligger på ca 25 baht per liter. 1999 kostade den 12 baht per liter.

Landet importerar mycket olja, för att klara sin energiförbrukning är man tvungen till detta.

Thailand har ingen kärnkraft, lite kol och bara en del vattenkraft.

Lunchen åt vi idag i Lampang, en industristad. Här packas och konserveras mycket mat bland annat. Lampang har också långa historiska anor. En gång låg den under Haripunjais styre, ett systerrike till det mer kända Dveravati. Dessa riken styrdes av mon folk, de som introducerade buddismen i regionen.

Mon folket är något av Sydostasiens kurder. De har en stor kultur men inget eget land.

De flesta av dem bor i Myanmar.

Så körde vi sista vägen in mot Chiang Mai med alla dess hantverk och tempel. På Gems Gallery säljer man rubiner och safirer. Ädelstenar är en av landets största exportvaror och just safirerna är något typiskt thailändskt. En del gillade smycken andra tyckte bättre om de fina fiskarna eller den fria baren.

I Chiang Mai bor officiellt runt 250 000 människor men i själva verket är det en miljon kommun. Staden är dock charmig så till vida att här är färre höghus, lite mer trånga gator och en del som är inrymd av en vallgrav, den gamla staden.

Chiang Mai betyder den nya huvudstaden och grundades 1297 av kung Meng Rai, Lanna rikets kung. Detta var ett kungarrike som kontrollerade nordthailand medan Sukothai dominerade centralt och i norr.

Burmesisk kultur har också satt sina avtryck på staden, Chiang Mai har otaliga gånger invaderats av Burma och här har alltid förekommit en livlig handel. Chiang Mais historia är fylld av många krig, om inte mot Ayuttaya så mot Burmeserna och det dröjde till 1874 innan Bangkok kunde börja administrera Lanna riket. Fast egentligen hade man ingen vidare kontroll över området förrän järnvägen nådde hit 1921. Chiang Mai har också drabbats av en förödande jordbävning som nästan totalförstörde staden år 1545.

Nordthailand domineras för övrigt av berg och dalar, ca 60% av regionen är bestående av berg.

Här finns också den största andelen av orörda skogar kvar. Nordthailand har 40% av sin ursprungsskog kvar.

Vi checkade in på Chiang Mai Plaza, på kvällen följde middag och så var det ut för att shoppa på en av Asiens största marknader. Nattmarknaden i Chiang Mai är bara helt fantastisk, här kan man gå timvis och njuta av träarbeten och kopievaror.

Lox, Rolex och Lorex är bara några av de märken man finner där.

Dag.5

Den här dagen tillbringade vi i underbara omgivningar utanför Chiang Mai närmare bestämt på ”Mae Taman Elephant Camp”

Dagen inleddes med elefantshow, sedan 45 minuters ridning på ryggen av dessa djur. Den asiatiska elefanten är hotad, här finns ca 2500 kvar vilt i Thailand och de som är i elefantlägren är djur som många tidigare arbetat i skogsnäringen. När man införde restriktioner för att hugga ned skogen på slutet av 1980 talet blev många djur utan arbete.

Den asiatiska elefanten är mer släkt med mammuten än med den afrikanska elefanten och väger i snitt 3 ton och är 3,5 meter hög. De är lättare att träna och dressera än afrikanska elefanter.

Kungen har ett antal heliga vita elefanter vid sitt palats. En slags albino elefant som alltid skall tillföras kungen. I oxkärror åkte vi sedan till restaurangen.

Efter lunch på elefantlägret var det dags för en tyst, stilla och rolig flottfärd.

Innan vi återvände till hotellet fick även se bufflar i arbete. Fantastiska djur, de håller dock på att ersättas av så kallade ”metallbufflar” som är mindre kostsamma och mer effektiva i risodlandet.

På lägret visade de oss hur man pressar sockerrör för att få fram saft och man gick även igenom hur man planterar och skördas ris på ett traditionellt sätt. Vi fick också en introduktion till thailändska kryddor.

Det man minns bäst från buffellägret var kanske bufflarnas charmerande smile med underkäken. Welcome to the land of smiles!

Kvällen var på egen hand. Någon åt på Whole Earth, andra föredrog en stek på den tyska restaurangen.

Dag.6

Mot Mae Hong Son, ”de tre dimmornas stad”.

Vi körde sedan vidare till en orkidé farm, här kunde vi beskåda de vackraste av vador och de finaste denbrobiums(att växa på träd betyder ordet), Thailand är världens största exportland vad gäller orkidéer. Det är bara viktrestriktioner på flyg som förhindrar en större export.

Vi gick sedan in i minibussarna för att först köra en timma och fyrtio minuter till den lilla landsbyn Mae Sae, här bor bara ett hundratal personer främst bergsfolk och kinesiska *hau* muslimer.

Vägen mot Mae Hong Son är en av landets mest vindlande och spektakulära och definitivt en av de mest sceniska.

Vägen ringlar sig genom täta monsunskogar och våra minibussar framstår i fågelperspektiv bara som små skalbaggar som söker sig fram.

I orten Pai fick vi lunch på en lokal resort. Så tog vi oss till Lisu folket, ett annat av den gyllene trekantens bergsfolk. De är kända som de mest självständiga av alla bergstammar och har de finaste dräkterna.

Vi fick titta in i ett hem, rörigt men de har vad de behöver även om det är enkelt och fattigt. Det existerar åtminstone ingen svält i denna by. Svält är fö ovanligt i Thailand man har mat för att föda fyra gånger sin egna befolkning. Det är fortsatt 70% jordbrukare i landet, jordbruket utgör bara en bråkdel av BNP.

Klyftan mellan den rika stadsbefolkningen och mellan bönderna är enorm men samtidigt är landet i relativ harmoni. De som har det aningen svårare är just bergsfolken som inte erkänns som thailändska medborgare samt vissa grupper av mer malajiska muslimer i syd som idag utnyttjas av mer raffinerade grupper för att föra deras kamp för en egen nation därnere.

Lisu folket var också mycket intensiva säljare, det är klart när det någon gång stannar några turister tar man gärna chansen att få något sålt. Arbetena är dessutom fina och kostar nästan ingenting.

Innan vi ankom till de tre dimmornas stad Mae Hong Son, gjorde vi ett stopp vid en utsiktspunkt. Här charmades vi också av en dam från Lahu folket som spelade på sin speciella flöjt för oss. Så många tänder hade hon inte men hon leg ett brett rött leende, rött från alla betelnötter hon ätit i sitt liv.

Så körde vi den sista biten mot Mae Hong Son, provinshuvudstad i provinsen med samma namn en av de minsta av landets 73 provinser. Här bor mest bergsfolk och höglandsthailändare så kallade Thai Yai eller Shan folk om man så vill. Etniska thai utgör bara 40% av provinsens population.

Livet häruppe är stilla och luften är frisk. Arkitektoniskt är det mycket burmesiska inslag, det märks inte minst på tempen i staden.

Ovanligt många joggare på gatorna också, dvs. för att vara Thailand!

Efter denna mycket spektakulära färd med 1864 kurvor, kunde vi äntligen checka in på det teak dekorerade hotellet Imperial Tara.

På kvällen serverades en buffé och barbeque och denna afton kunde vi sitta lite längre.

Nästa dag hade vi nämligen sovmorgon!

Dag.7

Efter Taras härliga frukost, i synnerhet omeletten är något alldeles extra där, tog vi plats i våra bussar igen och körde ut på småvägar igen. Nästan vid den burmesiska gränsen stoppade vi till i Mae Ai eller Ban Rak Thai, byn som älskar Thailand som den kallas av inbyggarna i dag. Här bor det kineser ingifta med thailändare och bergsfolk, de är teodlare idag men tidigare generationer var soldater. Dessa bosättare är ättlingar till den ensamma 42 armén, tidigare Koumintang soldater som förlorade inbördeskriget i Kina och började vandra söderöver, de kom till Burma och så småningom hit. Man hjälpte i Thailand regeringen att bekämpa kommunistgerillan och vann status som paramilitär armé på Thailands territorium och fick med tiden även permanent uppehållstillstånd.

I byn fick vi vara med om en tegeremoni, fick pröva Chin Chin oolongte samt jasminte och ginseng te. Sedan kunde man handla små "pissepojkar" här också för 20 baht stycket! Alla verkade uppskatta den rofyllda och välorganiserade byn.

Efter att tagit en spatsertur runt i byn stannade vi till i en Hmong by också. Hmong är ett annat av de stora bergsfolken i norr. Mest kända är de för sin inblandning på den amerikanska sidan i Vietnam kriget.

På kvällen hade vi något av en tidig avskedsmiddag, på The Fern restaurang serverades allt möjligt läckert som exempelvis kyckling i pandanus gräs och kattfisk med mangosallad.

På Mae Hong Sons nattmarknad kunde man även njuta folklivet, helt otroligt vad thailändarna kan äta och handla! Det var dock få i vår grupp som hittade något av intresse denna afton.

Dag.8

Tidig morgon, vi var uppe före tuppen. Ut på marknad igen. Idag morgonmarknad, det gäller att vara ute tidigt för att se det mesta folklivet, då är det också som skönast att handla.

Alltså om man ser det rent temperaturmässigt.

Här lagas det mat, man äter nudlar och rissoppor till frukost liksom små veteknyten som man doppar i sojamjolk. Munkarna går runt och gör sin dagliga insamling av mat, människorna hjälper munkarna och sig själva genom att ge maten. Inom buddismen står generositeten i centrum, ge, rena ditt hjärta, gör gott, undvik ont! Så här lätt är det egentligen.

Annars var Buddha upptagen med lidandets problem. Genom vårt goda uppförande och sinne, meditation och träning i flera liv kan vi till sist slippa återdödens problem och uppgå i Nirvana. Det som är bortom existens och icke existens.

Kött, grönsaker, kläder, faranger, munkar och vanliga thailändare. Alla blandas här på marknaden. En tur upp till templet på berget Wat Doi Kung Mu följde, här ser man de mystiska dimmorna som denna köldhåla i Thailand är känt för.

Ca 1300 meter ovan havet ligger detta tempel, en gång uppfört för att hedra stadens grundare.

Frukost på Tara följde och så ut på Pai floden igen. Nu var det vår tur att vara marodörer på floden och målet var landsbyn med de långhalsade Karen kvinnorna eller Padong som de kallas. Detta är en liten minoritet av karener som hävdar att kvinnor blir så mycket vackrare med dessa svanhalsar. Traditionen skall dock ha begynt en gång i tiden med att en drottning var otrogen och en ond ande sände tigrar som skulle bita kvinnorna i halsen som straff. Man skyddade följdaktligen sig på detta sätt. Hur som helst, man börjar när man är några år gammal mässingsringarna blir till sist 33 stycken. Man tar inte av dem i det dagliga livet. Skall de någon gång tas av så är det en särskild familj i byn som måste utföra detta. Det är ju livsfarligt att ta av dem.

Folket i denna by är flyktingar från Burma och otroligt tacksamma för att de får bo här och vara här. Med statskuppen som nyligen ägt rum i Burma där konservativa krafter tagit över så är många oroliga för att deras folk skall få det värre i Burma nu.

Tillbaka till hotellet för utcheckning och vidare med buss till den lilla sjön. Där kunde man spatsera runt och titta på templet, gå bort till gymnastik parken eller bara sitta och trivas på någon enkel men fin thairestaurang.

Klockan 14.00 gick flyget, vi avtackade våra duktiga chaufförer som skulle köra hela vägen tillbaka till Chiang Mai.

Efter 25 minuter i luften landade vi i Chiang Mai, nordens ros som staden också kallas.

Här fanns nu ett par timmars för mer shopping innan det var dags att avsluta vår rundresa med en flodtur på Ping floden. Det är som sagt en av de fyra floderna som blir till Chao Praya floden i Bangkok.

På den lilla båten erbjöds godsaker som räkchips och så fruktjuice kryddat med Mekong whisky. Whiskyns vatten sägs komma från floden med samma namn.

Flera ville testa Mekong on the rocks men beställde snart nog in coca cola och fanta igen.

De eleganta restaurangerna vid gamla China Town var upplysta med lanternor i träden. Riktigt flott var det om aftonen. Vi fick vår middag på The Gallery, ett etablissemang som man tar stadsbesök till när de är i Chiang Mai. Bland annat så har Hillary Clinton och Madeleine Albright varit här.

Jag och khun Wat tackar ödmjukast för er fina uppvaktning.

Dag.9

Så var det var dags att resa vidare till semesterparadiset Phuket. Flygresan tog dryga två timmar.

På företagets och mina egna vägnar tackar vi för ert fina deltagande.

Min förhoppning är att ni fått en mersmak på regionen och att vi sedan kan mötas på någon annan spännande tur framöver.

I Thailand finns fler "gömda skatter", inte minst i Isarn.

Detta är landets nordöstra oexploaterade del, en landsdel som erbjuder ännu mer genuina leenden och fantastiska vyer. I år presenteras det tillsammans med Laos from november.

Ta gärna en titt i den nya Tema katalogen för 2007, jag är säker på att ni finner någon rundtur som passar er där.

Ha en riktigt fin jul!

Bästa hälsningar

Per Sundberg den 3 december 2007